

॥ १४ ॥ १५ ॥ निक्षिपामीति अत्राग्निशब्देनदिग्देशकालकर्त्राद्यात्मासूत्रसंज्ञोहिरण्यगर्भउच्यते तस्यअग्नित्वत्यागःकारणात्मनावस्थानं प्रथमःप्रथमजःसूत्रात्मेत्यर्थः हेप्राजापत्यप्रजापतिपुत्रहेअंगिरः अ
हंद्वितीयःकःकसंज्ञोविराडात्माभविष्यामि ॥ १६ ॥ कुर्विति पुण्यंहविर्वहनं प्रजानांस्वर्ग्यस्वर्गायहितं प्रथमपुत्रंबृहस्पतिसंज्ञं अयंभावः ईशसूत्रविराडुपासनाभिःसिद्धाःकमेणब्रह्मप्रजापतिबृहस्पतिसंज्ञाः
पूर्वपूर्वस्यउत्तरउत्तरःशतांशसंमितैश्वर्यः तथाचश्रुतिरारोहकमेणाह तेयेशतंबृहस्पतेरानंदाः सएकःप्रजापतेरानंदः तेयेशतंप्रजापतेरानंदाः सएकोब्रह्मणआनंदइति तत्रापिबीजांकुरन्यायेनाग्नेरंगिराःअं
गिरसोबृहस्पत्याख्योअग्निरितिबोध्यं तद्यदिदमाहुरमुंयजामुंयजेत्येतस्यैवसाविस्त्रष्टिः सुपर्णविप्राःकवयोवचोभिरेकंसंतंबहुधाकल्पयंतीत्यादिश्रुतिप्रसिद्धंसूत्रात्मनःसर्वदेवतारूपत्वमांगिरसतात्पर्यं तदिदंज्ञा

त्वमग्निःप्रथमंस्तृष्टोब्रह्मणातिमिरापहः ॥ स्वस्थानंप्रतिपद्यस्वशीघ्रमेवतमोनुद ॥ १४ ॥ अग्निरुवाच नष्टकीर्त्तिरहंलोकेभवान्जातोद्भुताशनः ॥ भवं
तमेवज्ञास्यंतिपावकंनतुमांजनाः ॥ १५ ॥ निक्षिपाम्यहमग्नित्वंत्वमग्निःप्रथमोभव ॥ भविष्यामिद्वितीयोहंप्राजापत्यकएवच ॥ १६ ॥ अंगिराउवाच कुरु
पुण्यंप्रजास्वर्ग्यंभवाग्निसिमिरापहः ॥ मांचदेवकुरुष्वाम्नेप्रथमंपुत्रमंजसा ॥ १७ ॥ मार्कण्डेयउवाच तच्छ्रुत्वांगिरसोवाक्यंजातवेदास्तदाकरोत् ॥ रा
जंबृहस्पतिर्नामतस्याप्यंगिरसःसुतः ॥ १८ ॥ ज्ञात्वाप्रथमजंतंतुवङ्गेरांगिरसंसुतं ॥ उपेत्यदेवाःपप्रच्छुःकारणंतत्रभारत ॥ १९ ॥ सतुपृष्टस्तदादेवैस्ततःकार
णमब्रवीत् ॥ प्रत्यगृहंस्तुदेवाश्चतद्वचोंगिरसस्तदा ॥ २० ॥ तत्रनानाविधानग्रीन्प्रवक्ष्यामिमहाप्रभान् ॥ कर्मभिर्बहुभिःख्यातान्नानार्थान्ब्राह्मणेष्विह ॥ २१ ॥
इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कण्डेयसमास्यापर्वणिआंगिरसेसप्तदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ मार्कण्डेयउवाच
ब्रह्मणोयस्तृतीयस्तुपुत्रःकुरुकुलोद्बह ॥ तस्याभवत्सुभाभार्याप्रजास्तस्यांचमेशृणु ॥ १ ॥

त्वायजमानस्याग्निरपिमोक्षद्वारंभवतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ तच्छ्रुत्वेति अकरोत्अंगीचकारजातवेदाः स्वयंकारणंगत्वास्वपुत्रमंगिरसमकरोत्तस्यापिपुत्रःस्वयंबृहस्पतिर्नामाभवदिति ॥ १८ ॥ तत्रबृहस्पतेःकारणत्वं
कारणज्ञानादेवयुज्यतेब्रह्मविद्वह्नैवभवतीतिश्रुतेरतस्तत्परीक्षार्थंदेवाबृहस्पतिंप्रतिकारणंब्रह्मपप्रच्छुः ॥ १९ ॥ तस्मिंश्चनेनोक्तेसतिप्रत्यगृह्णन्अंगिरसोवचःअयंभवतांगुरुरितिअंगीकृतवतः ॥ २० ॥
नानार्थान्पृथक्प्रयोजनान् ब्राह्मणेषुकर्मविधिवाक्येषु ॥ २१ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेसप्तदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ काला
भिमानिन्योदेवताअपिअंगिरःसंज्ञासूत्रात्मनएवसकाशाज्जाताइतिवक्तुमध्यायमारभते ब्रह्मणइति ब्रह्मणःकारणात्सूत्रंततस्तदुपास्तिस्तिद्धोंगिराइतितस्यतृतीयत्वं सुभाकालाभिमानिनीदेवता सुष्ठुसंवत्सरा
द्यात्मनाहोरात्राद्यात्मनावाभातीतिसुभा शुभाइतिपाठेपिसैवग्राह्या ॥ १ ॥